(reportáž z narozeninového koncertu Pavla Dobeše v Lucerně)

Není to tak dávno, kdy oslava šedesátých narozenin byla v mé představě spojována zejména s odchodem do důchodu a občasným krmením sýkorek a racků, neboť co jiného v důchodu dělat? Nejen vlivem sociálního zákonodárství a lékařské vědy, ale i proto, že za pár let bych si i já měl chystat krmení pro racky, mi došlo, že tomu tak úplně není. Bývalí mladíci, slavní z Port a jiných soutěží, kdy v ochozech bylo téměř tolik lidí, jako bývalo na Spartě, když ještě hrála fotbal, jeden za druhým vplouvali do onoho věkového přístavu a slavili a slavili.

Dne 23. března 2009 se dožil své šedesátky, slovy novinářské fráze - v plné tělesné a duševní svěžesti - i písničkář **Pavel Dobeš**. Pavel Dobeš, který vydal přibližně 9 desek a zpíval snad všude, je umělec, který si i dnes troufne slavit v Lucerně, a to přesně o měsíc později. Lucerna byla a myslím, že i přes různé "arény" dosud je tím, čím byla pařížská Olympie. Prvním znakem byla fronta čekajících diváků, táhnoucí se až k obrácenému koni Davida Černého. Aspoň si člověk vzpomene, jak se stávalo na zadní hovězí, či na knihy.

Uvaděči, jimž se obdivuji, vyřešili diplomaticky záhadné a zdvojené číslování míst a troufám si říci, že místa k sezení byla vyprodána. Určitou vadou na kráse bylo víc než půlhodinové zpoždění začátku. Diváky sice uklidňoval nahraný projev Miloše Skalky, který si netroufal přát dobrý obraz a ostrý zvuk, ale nabádal přeparkovat auta na Černý Most. Bohužel, jeho celovečerní živý nástupce Zdeněk Vrba již tolik diváky nerozchechtal a ani zpoždění řádně neomluvil. Nikdy jsem tohoto moderátora, který podle webu uváděl TV seriál Gladiátor (rovněž jsem neviděl) neviděl. Patří do sorty familiérních bavičů, většinou se chechtajících předem vlastnímu vtipu. Výběr byl ale oslavenců a tak své dojmy zde končím.

Jako první vystoupil ostravský písničkář **Mirek Fojtík**, který dramaturgicky svou dlouhou písní na téma *Ostrava* příliš lidi nerozehřál. Ostravské **Buty**, jen pětičlenné, jsem již dlouho neslyšel. Je to pořád osobitá a krásná muzika a k oslavenci patřící. Rovněž tak bluesman **Pepa Streichl**, který po éře zdravotních problémů opět rozjel své hraní, je ze stejné líhně a krevních destiček, jako Pavel Dobeš. Bluesmanů nemáme mnoho, ale Streichla máme jen jednoho. **Stanislav Wabi Daněk**, rodák z Gottwaldova, je umělecká osobnost, jakých je málo. Postavil svou popularitu krom charismatického projevu v podstatě tak na pěti až šesti vynikajících písních, které byly za éry

Husáka pravdivou generační výpovědí. Wabi Daněk ale stále táhne a to se daří těm, kteří se generačně zpovídali, jen málokomu.
Hradišťan
jsem viděl nedávno, ale i těch pouhých šest písní, včetně
Modlitby za vodu
, večer osvětlilo. Na rty se vloudí vždy slovo genialita a to beze všech rozpaků. Nebude to trvat příliš dlouho a křišťálový hlas Alice Holubové bude zpívat jejímu druhému potomkovi. Pavel Dobeš si pozval i
Martina Kratochvíla
, s nímž dal dohromady v roce 1988 desku
Skupinové foto
. Přiznám se, že s doprovodem kláves, zejména pod prsty machra typu Martina Kratochvíla, jsem Pavla Dobeše živě zpívat nikdy neslyšel. Pak si pozval Pavel Dobeš na jeviště arménskou zpěvačku, ale i zde mohu znovu konstatovat, že výběr je svatým právem oslavence. Po přestávce stála na pódiu nazvučená kapela
Hrůzy
s autorem a zpěvákem Michalem Hrůzou. Ten si pozval na dvě písně
Anetu Langerovou
, kterou jsem rovněž slyšel zpívat prvně naživo. Její projev trošku otupil ostří mé averze k TV soutěžím o hledání zlata v tomto národě. Aneta Langerová je bezesporu talent, celkem neopředený prvními stránkami novin, který se krom prohlížení hodí spíše k jinému účelu, ale přesto je populární. Blížil se závěr a vedle sedící divačka poznamenala: "
Snad jsme přišli na Dobeše
." Ten čas přišel a pro mě, krom oslavence, bylo velepohlazením i hraní
Miloše Dvořáčka
. V Pražcích se tento další génius na jevišti Lucerny pouštěl do nekonečných hudebních špílců a hudebních poutí, se svým neskonale milým úsměvem. Jeho syn za bicími mi již po kolikáté dokázal, jaký je Mistr. Znělo snad téměř vše, co mělo zaznít, včetně
Jarmily
a jako přídavek, co jiného než
Něco o lásce
.

Tak, Pavle Dobeši, ať Vám to stále hraje a skládá. Hodně zdraví a těším se na nové další Banány, do sítě diváků.

Oslavenec

Pepa Streichl

Wabi Daněk a Miloš Dvořáček

Alvina Aghajanyan

Hradišťan

Michal Hrůza s kapelou

Aneta Langerová

Oslavenec na pódiu

foto: Ivan Bllemby Krejza ©